

Czwartek, 15 stycznia 2009 r.

13. wzywa białoruskie władze do ścisłego przestrzegania międzynarodowych norm bezpieczeństwa i wymogów podczas budowy nowej elektrowni atomowej; wzywa Białoruś do ratyfikowania dodatkowego protokołu do całościowego porozumienia o stosowaniu zabezpieczeń zawartego z Międzynarodową Agencją Energii Atomowej; wzywa Komisję do nadzorowania i składania Parlamentowi i państwom członkowskim sprawozdań na temat wypełniania przez Białoruś zaleceń MAEA i wymogów Konwencji bezpieczeństwa jądrowego i Traktatu o nierozprzestrzaniu broni jądrowej, a także skutków jakie funkcjonowanie elektrowni atomowej może mieć dla sąsiadujących z Białorusią państw członkowskich UE;
14. wyraża ubolewanie z powodu podejmowanych wielokrotnie w ciągu ostatnich lat przez władze białoruskie decyzji odmownych w sprawie przyznania wiz wjazdowych posłom do Parlamentu Europejskiego i do parlamentów krajowych; apeluje do władz Białorusi, aby nie stwarzały dalszych utrudnień uniemożliwiających delegacji Parlamentu Europejskiego do spraw stosunków z Białorusią wizytę w tym kraju;
15. z zadowoleniem przyjmuje dotychczasowe podejście władz białoruskich, by pomimo ogromnej presji nie uznawać jednostronnych deklaracji niepodległości ogłoszonych przez Osetię Południową i Abchazję;
16. potępia fakt, że Białoruś jako ostatnie państwo w Europie dopuszcza karę śmierci, co jest sprzeczne z wartościami wyznawanymi przez ONZ;
17. wzywa władze białoruskie do poszanowania wolności wyznania; potępia fakt, że obywatele europejscy, w tym duchowni, byli wielokrotnie wydalani z Białorusi, co stoi w sprzeczności z trwającym procesem odbudowy zaufania z UE;
18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom i rządóm państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Zgromadzeniom Parlamentarnym OBWE i Rady Europy, Sekretariatowi Wspólnoty Niepodległych Państw oraz parlamentowi i rządowi Białorusi.

Srebrenica

P6_TA(2009)0028

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie Srebrenicy

(2010/C 46 E/17)

Parlament Europejski,— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie Srebrenicy ⁽¹⁾,

— uwzględniając układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Bośnią i Hercegowiną podpisany w Luksemburgu w dniu 16 czerwca 2008 r. oraz perspektywę członkostwa w UE przedstawioną wszystkim krajom Bałkanów Zachodnich na szczycie UE w Salonikach w 2003 r.,

— uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, s. 468.

Czwartek, 15 stycznia 2009 r.

- A. mając na uwadze, że w lipcu 1995 r. bośniackie miasto Srebrenica – w owym czasie odizolowana enklawa ogłoszona strefą bezpieczeństwa na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 16 kwietnia 1993 r. – została opanowana przez serbskie bojówki dowodzone przez generała Ratko Mladicia pod przywództwem ówczesnego prezydenta Republiki Serbskiej Radovana Karadžicia,
- B. zważywszy, że w ciągu kilku dni rzezi po upadku Srebrenicy ponad 8 tys. muzułmańskich mężczyzn i chłopców, którzy szukali bezpieczeństwa na tym terenie chronionym przez Siły Ochronne ONZ (UNPROFOR), zostało bezwzględnie zamordowanych przez siły Serbów bośniackich dowodzone przez generała Mladicia i paramilitarne jednostki, w tym serbskie nieregularne oddziały policji, które wkroczyły na terytorium Bośni z Serbii, mając na uwadze, że prawie 25 000 kobiet, dzieci i osób starszych przymusowo deportowano, co sprawiło, że była to największa zbrodnia wojenna w Europie od końca drugiej wojny światowej,
- C. mając na uwadze, że tragedia ta, uznana przez Międzynarodowy Trybunał Karny dla byłej Jugosławii (MTKJ) za akt ludobójstwa, miała miejsce w ogłoszonej przez ONZ strefie bezpieczeństwa, przez co stała się symbolem niezdolności wspólnoty międzynarodowej do interweniowania w zakresie konfliktu i ochrony ludności cywilnej,
- D. mając na uwadze, że doszło do licznych przypadków pogwałcenia konwencji genewskiej przez oddziały Serbów bośniackich wobec cywilnej ludności Srebrenicy, w tym do deportacji tysięcy kobiet, dzieci i osób starszych oraz gwałtów na wielu kobietach,
- E. mając na uwadze, że pomimo ogromnych wysiłków czynionych po dzień dzisiejszy w celu odnalezienia i przeprowadzenia ekshumacji grobów zbiorowych i indywidualnych oraz zidentyfikowania ciał ofiar, przeprowadzone do tej pory poszukiwania nie umożliwiają pełnej rekonstrukcji wydarzeń, które miały miejsce w Srebrenicy i jej okolicach,
- F. mając na uwadze, że nie może być prawdziwego pokoju bez sprawiedliwości oraz że pełna i nieograniczona współpraca z MTKJ pozostaje podstawowym warunkiem dalszej kontynuacji procesu integracji krajów Bałkanów Zachodnich z UE,
- G. mając na uwadze, że generał Radislav Krstić z armii Serbów bośniackich jest pierwszą osobą uznaną przez MTKJ za winną sprzyjaniu i podżeganiu do ludobójstwa w Srebrenicy, chociaż najbardziej prominentna obciążona osoba – Ratko Mladić – pozostaje nadal na wolności, prawie 14 lat po tych tragicznych wydarzeniach, i mając na uwadze, że należy się z zadowoleniem przyjąć fakt, iż Radovan Karadžić został właśnie przekazany MTKJ,
- H. mając na uwadze, że nadanie formalnego charakteru dniowi pamięci jest najlepszym sposobem na oddanie hołdu ofiarom masakr oraz wysłanie czytelnego przekazu przyszłym pokoleniom,
1. upamiętnia i oddaje cześć wszystkim ofiarom okrucieństw popełnionych podczas wojen w byłej Jugosławii; składa wyrazy współczucia rodzinom ofiar i wyraża swoją solidarność z tymi rodzinami, z których wiele nie ma ostatecznej pewności co do losu swoich ojców, synów, mężów czy braci; uznaje, że nieudane próby pociągnięcia do odpowiedzialności winnych tych czynów jeszcze bardziej potęgują nieustający ból rodzin ofiar;
 2. wzywa Radę i Komisję do stosownego upamiętnienia rocznicy ludobójstwa w Srebrenicy-Potočari poprzez poparcie uznania przez Parlament dnia 11 lipca dniem upamiętnienia ludobójstwa w Srebrenicy w całej UE oraz wezwanie wszystkich krajów Bałkanów Zachodnich, aby uczyniły to samo;

Czwartek, 15 stycznia 2009 r.

3. apeluje o kontynuację starań na rzecz postawienia przed wymiarem sprawiedliwości pozostałych ukrywających się osób i wyraża swoje pełne poparcie dla cennej i trudnej pracy MTKJ oraz podkreśla, że postawienie przed wymiarem sprawiedliwości osób odpowiedzialnych za masakry w Srebrenicy i jej okolicach stanowi ważny krok na drodze do pokoju i stabilizacji w tym regionie; w związku z tym ponownie podkreśla że należy zwrócić większą uwagę na osądzenie zbrodni wojennych na szczeblu krajowym;

4. podkreśla znaczenie pojednania jako części procesu integracji europejskiej; podkreśla ważną rolę wspólnot religijnych, mediów i systemu edukacji w tym procesie, tak aby ludność cywilna wszystkich grup etnicznych była w stanie przezwyciężyć napięcia z przeszłości i rozpocząć pokojowe i szczerze współistnienie dla dobra trwałego pokoju, stabilizacji i wzrostu gospodarczego; wzywa wszystkie kraje do podejmowania dalszych wysiłków na rzecz pogodzenia się z trudną i burzliwą przeszłością;

5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Bośni i Hercegowiny i jej jednostkom oraz rządowi i parlamentom krajów Bałkanów Zachodnich.

Iran: sprawa Shirin Ebadi

P6_TA(2009)0029

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie Iranu: sprawa Shirin Ebadi

(2010/C 46 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu, zwłaszcza te dotyczące praw człowieka,
- uwzględniając trzecie posiedzenie międzyparlamentarne Parlamentu Europejskiego i Medżlisu (parlamentu) Irańskiej Republiki Islamskiej, które odbyło się w Brukseli w dniu 4 i 5 listopada 2008 r., oraz sprawozdanie z niego,
- uwzględniając oświadczenie złożone przez prezydencję Rady w dniu 22 grudnia 2008 r. w imieniu Unii Europejskiej, dotyczące zamknięcia przez irańską policję Centrum Obrony Praw Człowieka prowadzonego przez Shirin Ebadi, prawniczkę i laureatkę pokojowej Nagrody Nobla z 2003 r.,
- uwzględniając oświadczenia prezydencji Rady z dnia 31 grudnia 2008 r. w sprawie gróźb kierowanych do Shirin Ebadi,
- uwzględniając oświadczenie Sekretarza Generalnego ONZ z dnia 3 stycznia 2009 r. w sprawie nękania i prześladowania Shirin Ebadi oraz w sprawie jej bezpieczeństwa,
- uwzględniając wcześniejsze rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ, w szczególności rezolucję nr 63/191 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu,
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ z dnia 1 października 2008 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu,